

JULEPOSTHUSET

18. december

'''

LYD:	
CLs GADE	
CLs FUGLESANG PÅ ENGE	
CLs STILLE STUE MED TIKKENDE BORNHOLMERUR	
LYD FRA RAMPONERET CYKLENDE CYKEL	
RINGEKLOTKE	
CYKEL-UHELD	
DØR ÅBNES OG LUKKES	
RINGETONE	
STOR GLASRUDE SMADRES	

(CLS GADE)

(LYD FRA RAMPONERET CYKLENDE CYKEL)

PEDERSEN: Det er en dejlig cykel, De har.

KAJ: Tak. - Den er også helt ny-stjålet.

PEDERSEN: Det var pænt af Dem at tage mig på bagage-bæreren.

KAJ: Når De siger, at De skal tale med BOSSEN - og De siger, det er vigtigt - så sætter vi alle ressourcer ind.

PEDERSEN: Men er De sikker på, at ...øh...BOSSEN... har tid nu.

KAJ: Når det er vigtigt - ja ! - Sidder De godt ?

PEDERSEN: ...øh..jaa...som man nu kan...

KAJ: Det var dejligt. Der er ikke så langt.

(RINGEKLOTKE-LYD)

CYKEL-SANGEN

(MEL.: POSTEFFEKTIVITETSSANGEN)

PEDERSEN: Det' et
meget vigtigt ær'nde -

jeg er tæt på sagens kerne,
når jeg modta'r den forklaring, jeg vil kræve !
Længe
nok har jeg vær't tossen !
Nu forlanger jeg, at BOSSEN
skal fortælle mig om Julemandens breve !

Det er
ganske udelukket,
at de tyve, der har hugget
dem, kan være andre end en flok kumpaner.
Og da
de nok aldrig glemmer,
det er BOSSEN, der bestemmer,
må han vide god besked med deres planer.

(RINGEKLOKKE)

KAJ: Gå til side ! Flyt jer ! Skrid ! Øv - ånds-bananer !!!
PEDERSEN: Når vi når til den bandit,
er bagagebær'en slidt
og min ende en pomme-frîte,
men i øvrigt er jeg temm'lig velfornøjet...

KAJ: Spring af cyklen ! - Jeg tror bremserne er røget!!!
(BRAG - DA CYKELEN KØRER IND I NOGET)

(DEREFTER CLS FUGLESANG I MARK OG SKOV)

PEDERSEN: ... De havde fuldstændigt ret. Bremserne **var** røget!

KAJ: Så er vi der ellers. - Nu skal jeg sige, De er der.

PEDERSEN: Jamen, det er jo et kolonihavehus !

KAJ: Det er et perfekt skjulested. - Kom ! - Denne vej ! - Bare han nu er i
godt humør - jeg tør ikke tænke.... Nå ! - Nu skal jeg åbne for Dem !

(DØR ÅBNES OG LUKKES)

(CLS STILLE STUE, HVOR BORNHOLMERUR TIKKER)

Undskyld Boss - men Orla har sendt mig med den herre her. Han er
postmester og vil gerne tale med Dem.

(BOSSEN TALER LAVT OG HÆST A LA MARLON BRANDO I
GODFATHER)

JULEPOSTHUSET afs. 18 - side 3

BOSSSEN: ååååhnejjj - lad ham forsvinde.

KAJ: .....Det er jeg ked af, men BOSSSEN har talt.

PEDERSEN: Jamen, det er vigtigt !

KAJ: En ordre er en ordre.

BOSSSEN: Lige et øjeblik - hvad var det , han sagde ?

PEDERSEN: Det er vigtigt !

BOSSSEN: Sæt Dem ! - Kaj Koben - du holder vagt udenfor.

KAJ: Forfølgelig.

(DØR ÅBNER OG LUKKER)

BOSSSEN: Og hvad er det så, der er så vigtigt ?

PEDERSEN: Jo... ser De ....jeg er postmester på Juleposthuset .... og alle de breve, børnene har skrevet til julemanden på Grønland er stjålet !
Det må være Deres folk, der står bag !
Det er i Deres magt at standse dette vanvid ! Skaf brevene frem , så det kan blive jul !
Tænk, på julemanden, der sidder ensomt deroppe i is og sne - dybt nedtrykt over, at ingen har skrevet til ham i år.
Og tænk på alle de små børn, der ikke får nogen gaver til jul !
Det er Deres folk, der er skyld i det her ! - Og det er kun Dem, som øverste chef for al kriminalitet i landet, der kan skaffe brevene frem !
..... Vil De hjælpe ? .....

BOSSSEN: (INTET SVAR - MEN SVAG HULKEN)

PEDERSEN: .....Vil De ? .... Vil De hjælpe børnene ? ...

BOSSSEN: (SVAG HULKEN)

PEDERSEN: .... Og vil De hjælpe julemanden ?.....

BOSSSEN: (SVAG HULKEN)

PEDERSEN: .....Og sidst - men absolut mindst - vil De hjælpe mig ?

BOSSSEN: (SVAG HULKEN) - Hvor er det forfærdeligt ! - Hvor er det grusomt! - Ondt !

PEDERSEN: Hvad svarer De ?

BOSSSEN: Det kan ikke være mine folk, der står bag en så ... vanærende forbrydelse.

Vi begår ulovligheder - javel. Sådan har det altid været. Men vi er ikke ude på at genere folk !

PEDERSEN: Så **vil** De godt hjælpe ?

(RINGETONE)

BOSSSEN: Jeg skal love Dem, at hvis det er danske forbrydere, der står bag denne ugerning, så er de færdige med at være forbrydere.
Jeg skal sørge for, at de kommer på kontor på livstid, bli'r kassedamer eller noget i en kiosk !

(DØR ÅBNER OG LUKKER)

KAJ: BOSSSEN ringede ?

BOSSSEN: Undersøg kalenderen og kartoteket. Jeg vil vide, om vi har noget at gøre med et tyveri fra Juleposthuset. Du har ét minut !!!

KAJ: Javel !

PEDERSEN: Jeg er meget taknemmelig !

BOSSSEN: Jeg ved godt, hvad der sker, når små børn ikke får det, de har ønsket sig. - Og hvad værre er: Jeg ved også, hvad der sker, når **store** børn ikke får det, de har ønsket sig !

PEDERSEN: De er meget menneskelig .

BOSSSEN: Postmester ! - Jeg er selv startet som barn !
Jeg har selv oplevet julen .... børnenes jul ...

(SVAG HULKEN)

AFSAVNSSANGEN

(MEL.: MISTRØSTIGHEDSSANGEN)

BOSSSEN: Den mistanke sidder og gnaver -
at **jeg** sku' stå bag sådan nåed !
For hvad er en jul uden gaver ?
Kun børnenes hulkende gråd !
HVORFOR
har tyven dog ikke giv't op og fortrudt ?

HVORFOR
er den slags dog ikke for længst forbudt ?

KAJ: Så har jeg checket det hele ! Kartoteket og kalenderen - jeg garanterer, at underverdenen **intet** har med den afskyelige forbrydelse at gøre.

BOSSEN: Det er jeg glad for at høre. - Tak Kaj ! - Du kan godt gå . - Men på sin vis er jeg også ked af det, fordi jeg jo så ikke kan hjælpe Dem.

PEDERSEN: Jeg har det på samme måde. - Det er forfærdeligt, at sporet er endt blindt . Igen . Nu ved jeg ikke, hvad jeg skal gøre.
Men jeg er glad for, at De ikke var skyldig.

(EN STOR GLASRUDE SMADRES. OG TRÆ SPLINTRES)

BOSSEN: Hvad i alverden ...?

PEDERSEN: Madsen !!!!! - Overassistent Madsen - hvad er det, De laver ?

MADSEN: ....ouh...jeg slog mig sådan. - Jeg kommer for at redde Dem fra forbryderne. - Og jeg har set på film, at de så springer ind gennem vinduerne.
Men de slår sig ikke.

PEDERSEN: Jeg har aldrig set det med kolonihave-vinduer. - Før nu, altså.

MADSEN: Skynd Dem, Pedersen ! Jeg redder Dem fra faren.

PEDERSEN: Jamen, jeg er slet ikke i fare!

MADSEN: ..... Hvad beha'r ?? - Jamen, er det ikke ...?

PEDERSEN: Jeg har vist ikke fået præsenteret. -
Bossen først. - Må jeg præsentere Dem for overassistent Madsen !

BOSSEN: Goddag hr Madsen. Det glæder mig at træffe Dem !

MADSEN: Hvad er det her for noget ?

PEDERSEN: OG overassistent Madsen - Bossen fra underverdenen !

MADSEN: ..æhhh.. Goddag !

PEDERSEN: Bossen er uskyldig, Madsen !

BOSSEN: Ja, altså kun i det der med brevene !

JULEPOSTHUSET afs. 18 - side 6

- MADSEN: Jamen...så må De undskylde. - Jeg vil gerne erstatte ruden.
- BOSSSEN: Det gør ikke spor. Vi har glasforsikring - der ryger så tit noget i denne her branche.
Har De ikke mødt **min** assistent - Kaj Koben - ude i haven ?
- MADSEN: ..av !.- Jeg..jeg tror, jeg er kommet til at slå ham i hovedet med min posttaske. - Han er bevidstløs nu. Undskyld...
- BOSSSEN: Pyt ! Han plejer alligevel at ta' sig en lur på det her tidspunkt. Det passer meget godt.
- PEDERSEN: Men - Madsen ! Vi er igen på bar bund !
- BOSSSEN: Der er kun een ting at gøre, så !
- PEDERSEN: Hvad dog ?
- MADSEN: Undskyld - må vi lige tale privat ?
- BOSSSEN: Værsgo - lad som De var hjemme !
- MADSEN: Hør her, postmester - jeg har tænkt: Det er jo vores første år i juleposthuset ...
- PEDERSEN: Ja, og vi har netop villet være så omhyggelige !
- MADSEN: Det har vi. - Men måske er der noget, vi ikke ved. Noget vi har overset. Måske er det ikke første gang brevene er forsvundet.
- PEDERSEN: Jeg har da aldrig hørt, at ....
- MADSEN: Man kan aldrig vide. Og det kan aldrig skade ... at spørge. - Vi spørger Deres forgænger i embedet. Nu er han jo pensioneret - men han har været postmester på juleposthuset i fyrretyve år !
Måske ved han noget.
- PEDERSEN: Naaa Madsen , jeg tror ikke.....
- BOSSSEN: Deres assistent har ret. Vil De se at komme afsted - og det i en fart !
- PEDERSEN: Vi stod netop og sku' gå !
- BOSSSEN: Ved De, hvor denne pensionerede postmester bor nu ?
- MADSEN: Åh nej. Det aner jeg ikke...

JULEPOSTHUSET afs. 18 - side 7

PEDERSEN: Nej , men jeg ved det. Lad os se at komme afsted. Må vi låne Kajs cykel ?

BOSSEN: Værsgod ! - Der er vist noget med bremserne ...

PEDERSEN: Det klarer vi. - Farvel og undskyld ulejligheden

MADSEN: Ja, undskyld. - Og hils ... Kaj !

BOSSEN: Det skal jeg gøre. - Farvel.

(KNIRKENDE DØR)

Jeg håber sådan, at de finder de breve til julemanden .
Jeg har selv sendt 12 !

(HULKER)

(CLS FUGLESANG PÅ ENGE)

MADSEN: Pas på De ikke træder på Kaj.

PEDERSEN: Der er så cyklen. Den skal vi såmænd nok få til at køre. - Men Madsen ! - Der er een ting, jeg må ha' at vide.

MADSEN: Ja ?

PEDERSEN: De står der - og jeg står her...

MADSEN: Ja ?

PEDERSEN: ... HVEM PASSER JULEPOSTHUSET ?

MADSEN: Nå - det gør fru Sladdervorn !

